

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **W. A.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Hanou Gutovou, Ph.D.
se sídlem Senovážné náměstí 978/23, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 16. 7. 2025 č. j. MZE-43015/2025-11155

takto:

- I. Rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 16. 7. 2025 č. j. MZE-43015/2025-11155 a rozhodnutí ministerstva zemědělství ze dne 10. 4. 2025 č. j. MZE-28580/2025-18111 se zrušují.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 270 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce advokátky JUDr. Hany Gutové, Ph.D.
- III. Žalobci se vrací přeplatek na soudním poplatku ve výši 3000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze k rukám právní zástupkyně žalobce advokátky JUDr. Hany Gutové, Ph.D., do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým ministr zemědělství zamítl žalobcův rozklad a potvrdil usnesení ministerstva zemědělství ze dne 10. 4. 2025 č. j. MZE-28580/2025-18111 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím ministerstvo zemědělství rozhodlo, že žalobce není účastníkem řízení ve věci sp. zn. MZE-15897/2022-18111 o vydání nového rozhodnutí podle § 101 písm. e) správního řádu, kterým se nahradí rozhodnutí ministerstva zdravotnictví ze dne 17. 8. 2002 č. j. OVZ-35.0-10.8.06-34609. Žalobce se v žalobě obšírně vymezil proti závěru žalovaného, že nesplňuje zákonem stanovené podmínky pro přiznání postavení účastníka daného řízení. Má za to, že byl nepřiznáním účastenství zkrácen na svých procesních právech, přičemž poukázal na své dlouholeté zkušenosti s pěstováním, šlechtěním a konzumací houby *Coriolus versicolor*.
2. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě mj. konstatoval, že u žalovaného je vedeno řízení ve věci vydání nového rozhodnutí o vydání souhlasu s uvedením do oběhu doplňků stravy s názvy 1. CORDYCEPS, 2. CORIOLUS, 3. REISHI-LINGZHI výrobce Mycology research Laboratories Ltd. (dále jen „MRL“). K tomuto uvedení do oběhu bylo původně vydáno rozhodnutí ministerstva zdravotnictví ze dne 17. 8. 2006, č.j. OVZ-35.0-10.8.06-34609. Řízení o vydání nového rozhodnutí ve výše uvedené věci bylo zahájeno se společností PRAGON s.r.o., která byla žadatelem o vydání souhlasu s uváděním výrobku *Coriolus versicolor* na trh. Vedlejším účastníkem tohoto řízení je též společnost MRL jakožto výrobce předmětného přípravku, v níž žalobce vystupuje jako její spoluzakladatel a výkonný ředitel (managing director). Žalobce se současně sám domáhal svého vstupu do řízení podáním ze dne 10. 12. 2024, a to z důvodu, že má přímý hmotný i procesní zájem na výsledku řízení. Ministerstvo zemědělství vydalo dne 11. 12. 2024 rozhodnutí č.j. 87986/2024-18111, jímž rozhodlo, že žalobce a dalších 24 osob (spotřebitelů přípravku *Coriolus*) nejsou účastníky řízení. Odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo argumentačně zaměřeno na spotřebitele přípravku. Následně bylo toto rozhodnutí potvrzeno rozhodnutím ministra zemědělství č. j. MZE-42992/2025-11155 ze dne 15. 7. 2025. V jiném souvisejícím řízení bylo žalobcem poukázáno na to, že výše uvedené rozhodnutí ministerstva zemědělství (ze dne 11. 12. 2024) neodpovídá důvodům, s nimiž se žalobce hlásil do řízení. Ministerstvo zemědělství uznalo toto své pochybení a zjednalo nápravu tím, že vydalo nové usnesení č. j. MZE-28580/2025-18111 ze dne 10. 4. 2025, které již směřovalo výlučně vůči žalobci. V něm konstatovalo, že žalobce není účastníkem řízení, neboť v dané věci absentuje jeho hmotněprávní poměr k věci. Předmětem řízení je oprávnění uvádět na trh doplňky stravy se složkou *Coriolus versicolor*, přičemž výhradně o právech a povinnostech takové osoby, která jej uvádí, uváděla nebo chce uvádět na trh, lze v daném řízení rozhodnout. Ministerstvo nezpochybňuje znalosti žalobce, nicméně se domnívá, že tyto znalosti nezakládají účastenství žalobce v řízení ve věci samé, ale spíše možnost jejich využití v rámci dokazování při rozhodování o potravině jako takové. Proti usnesení č. j. MZE-28580/2025-18111 ze dne 10. 4. 2025 podal žalobce rozklad, o kterém ministr rozhodl napadeným rozhodnutím.

3. Žalovaný k tomu doplnil, že původní rozhodnutí (ze dne 11. 12. 2024) týkající se celkem 25 domnělých účastníků nebylo z důvodu procesní hospodárnosti zrušeno, byť žalobce byl do okruhu těchto domnělých účastníků – spotřebitelů přípravku *Coriolus versicolor* – zařazen v zásadě omylem. Žalovaný se domnívá, že vůči žalobci došlo k dostatečné nápravě vydáním usnesení dne 10. 4. 2025, č. j. MZE-28580/2025-18111, které odpovídalo důvodům, s nimiž se žalobce hlásil do řízení
4. V další části svého vyjádření k žalobě setrval žalovaný na závěru, že žalobci postavení účastníka řízení ve výše označené věci nenáleží. Není žádný důvod, aby byl za vedlejšího účastníka řízení považován též představitel společnosti, která již tímto postavením disponuje. Právě tato společnost, nikoli žalobce, je výrobcem produktu *Coriolus versicolor*. Zájmy žalobce na výsledku řízení tak mohou vyplývat toliko z jeho postavení v rámci společnosti MRL, tato skutečnost však jeho účastenství v řízení nezakládá.
5. V replice, kterou podal k vyjádření žalovaného, a stejně tak v jejím doplnění setrval žalobce na žalobě v plném rozsahu.
6. Soud po posouzení věci dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí a stejně tak i prvostupňové rozhodnutí je nutno bez jednání zrušit podle § 76 odst. 1 písm. c) s.r.s. pro podstatné vady řízení způsobující jejich nezákonnost.
7. Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným totiž plyne, že žalovaný o účastenství žalobce, tj. o téže „věci“, rozhodl shodným způsobem dvakrát. Kromě prvostupňového a napadeného rozhodnutí vydal též rozhodnutí ze dne 11. 12. 2024 č. j. MZE- 87986/2024-18111, jímž rozhodl, že žalobce (a také dalších 24 osob) nejsou účastníky řízení ve věci sp. zn. MZE-15897/2022-18111 o vydání nového rozhodnutí podle § 101 písm. e) správního řádu, kterým se nahradí rozhodnutí ministerstva zdravotnictví ze dne 17. 8. 2002 č. j. OVZ-35.0-10.8.06-34609. O rozkladu (označeném jako odvolání) ze dne 26. 12. 2024, který žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2024 č. j. MZE- 87986/2024-18111, a také o rozkladech dalších 8 osob rozhodl ministr zemědělství rozhodnutím ze dne 15. 7. 2025 č. j. MZE-42992/2025-11155, a to tak, že tyto rozklady zamítl a napadený výrok rozhodnutí ministerstva zemědělství ze dne 11. 12. 2024 č. j. MZE- 87986/2024-18111 podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil. Rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 15. 7. 2025 č. j. MZE-42992/2025-11155 bylo téhož dne doručeno do datové schránky právní zástupkyně žalobce advokátky JUDr. Hany Gutové, Ph.D., čímž ve vztahu k žalobci nabylo právní moci.
8. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný rozhodl o tomtéž – míněno o účastenství žalobce v předmětném řízení – dvakrát, a to zcela shodným způsobem. Ministr zemědělství vydal dne 16. 7. 2025 napadené rozhodnutí, přestože den předtím jiným svým rozhodnutím potvrdil rozhodnutí ministerstva zemědělství ze dne 11. 12. 2024 č. j. MZE- 87986/2024-18111, jímž bylo rovněž rozhodnuto o tom, že žalobce není účastníkem předmětného řízení. Tento postup se naprosto přičí zásadě zakotvené v § 48 odst. 2 správního řádu, jež stanoví, že přiznat totéž právo nebo uložit tutéž povinnost lze z téhož důvodu téže osobě pouze jednou. Smyslem a cílem této zásady je zamezit tomu, aby o téže věci bylo správním orgánem rozhodováno opakovaně, tj. aby zde existovalo několik rozhodnutí o tomtéž. Přesně to se v posuzované věci stalo. Soud si je vědom toho, že napadeným rozhodnutím (ve spojení s rozhodnutím prvostupňovým) nebylo žalobci přiznáváno právo ani ukládána povinnost, to však nic nemění na nutnosti aplikace § 48 odst. 2 správního řádu i na projednávané věc, neboť překážka věci pravomocně rozhodnuté se vztahuje i na rozhodnutí správního orgánu o účastenství určitého subjektu v konkrétním řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

9. Žalovaný svým postupem porušil rovněž zásadu, podle níž je pro rozhodování správního orgánu rozhodující skutkový a právní stav existující v době vydání jeho rozhodnutí. Na rozdíl od občanského soudního řádu (§ 154 odst. 1) a soudního řádu správního (§ 75 odst. 1) správní řád sice neobsahuje konkrétní ustanovení, jež by zakotvovalo zásadu, že pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání jeho rozhodnutí, tato zásada však implicitně ze správního řádu vyplývá (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, čj. 1 As 24/2011-79), přičemž platí i pro rozhodnutí odvolacího správního orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, čj. 1 As 68/2008-126). Ministr vnitra si zkrátka měl dne 16. 7. 2025 uvědomit, že o rozkladu žalobce týkajícím se jeho účastenství v řízení již (den předtím) rozhodl, a s ohledem na tento skutkový a právní stav se měl vydání dalšího, co do výrokové části obsahově shodného rozhodnutí v téže věci zdržet. Totéž platí i pro rozhodování správního orgánu prvního stupně – ministerstvo zemědělství mělo dne 10. 4. 2025 (před vydáním prvostupňového rozhodnutí) zohlednit skutečnost, že o účastenství žalobce v předmětném řízení již rozhodlo, a to dne 11. 12. 2024, a žádné další rozhodnutí o tomtéž vydávat nemělo.
10. Soud ani náznakem nesdílí přesvědčení žalovaného, že výše popsaným postupem (spočívajícím v opakovaném vydávání rozhodnutí o účastenství žalobce) bylo možné zhojit žalobcem namítanou vadu, že rozhodnutí ministerstva zemědělství ze dne 11. 12. 2024 č. j. MZE- 87986/2024-18111 co do odůvodnění neodpovídá důvodům, s nimiž se žalobce do řízení přihlásil. Pokud se jednalo o takové pochybení správního orgánu prvního stupně, jež nebylo možné odstranit v rámci řízení o rozkladu, měl ministr vnitra toto vadné rozhodnutí na základě žalobcova rozkladu zrušit a věc vrátit ministerstvu k dalšímu řízení. Řešení, které žalovaný zvolil, tj. opakované vydání rozhodnutí o účastenství žalobce (ze dne 10. 4. 2025) a jeho následné potvrzení napadeným rozhodnutím, není možné akceptovat, neboť ve výsledku vedlo k nepřípustné existenci dvou co do výroku obsahově totožných rozhodnutí týkajících se žalobce.
11. Soudu proto nezbylo než napadené rozhodnutí bez dalšího, tj. bez ohledu na vznesené žalobní námitky, rozsudkem bez jednání zrušit pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, jež mělo za následek nezákonnost tohoto rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.]. K vytčené vadě řízení byl soud povinen přihlédnout z úřední povinnosti, tj. bez ohledu na obsah žalobních námitek. Vzhledem k tomu, že totožnou vadou je stíženo i prvostupňové rozhodnutí, soud jej podle § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil rovněž.
12. S přihlédnutím k důvodu zrušení napadeného rozhodnutí soud nevyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), neboť o účastenství žalobce již bylo žalovaným pravomocně rozhodnuto jinými, výše zmíněnými rozhodnutími, takže žádné další řízení v této věci nepřichází v úvahu.
13. Soud pro úplnost dodává, že na rozhodnutí soudu neměly vliv žalobní námitky, jimiž žalobce brojil proti závěru žalovaného, že mu postavení účastníka předmětného řízení nenáleží. Vzhledem k důvodu, pro který soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil, by vypořádání těchto žalobních námitek bylo nadbytečné - na posouzení věci soudem by nemohlo nic změnit. Z téhož důvodu soud shledal bezpředmětným i žalobcem uplatněný návrh na předložení věci SDEU k rozhodnutí o předběžné otázce, kterou formuloval v replice.

14. Z procesního hlediska byl žalobce v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí úspěšný, neboť řízení skončilo zrušením napadeného rozhodnutí, a podle § 60 odst. 1 s.ř.s. mu tak vůči žalovanému náleží právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč a dále v nákladech na zastoupení žalobce advokátkou tvořených a) odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za každý z těchto úkonů dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, činí 4 620 Kč (§ 7, § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), b) dvěma paušálními částkami ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), c) částkou 2 130 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokátka žalobce povinna z odměny za zastupování a z náhrad odvést, zaokrouhlené na celé koruny nahoru (§ 146 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů) Celková výše nákladů, které žalobce v tomto řízení důvodně vynaložil, činí 15 270 Kč.
15. Soud za důvodně vynaložené nepovažoval náklady vynaložené žalobcem na repliku a její doplnění, neboť v těchto podáních žalobce neuvedl žádný smysluplný argument, na jehož základě by soud mohl přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí (pokud by k přezkumu na základě žalobních námitek přistoupil). Žalobcovy argumenty o zmatečnosti správního řízení, ve kterém se s ním nikdo ne bavil, či o tom, že žalovaný neochránil jeho investice v České republice, považuje soud s přihlédnutím k předmětu řízení za zcela bezpředmětné, stejně jako nekonkrétní tvrzení o porušení zákazu diskriminace a dalších zásad právního státu či tvrzení o nerespektování práva OSN, ESLP a EU. Zcela bez významu pro posouzení věci jsou také žalobcem připojené články, statě a výsledky mezinárodních výzkumů, které se týkají *Coriolus versicolor*.
16. Usnesením ze dne 29. 9. 2025 č. j. 15 A 129/2025 soud žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Žalobce v reakci na tuto výzvu zaplatil dne 6. 10. 2025 uvedenou částku převodem na účet soudu dvakrát - na soudním poplatku jím bylo zaplaceno 2 x 3 000 Kč, tedy více, než činila poplatková povinnost. V souladu s § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích proto soud třetím výrokem rozsudku rozhodl o vrácení přeplatku na soudním poplatku ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 19. května 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.